

der har Afdelinger i disse 45 Kommuner, hele Statstilskuddet, fordi denne enkelte Kommune har nægtet at betale det Bidrag, den i Henhold til Ændringsforslaget havde Ret til at betale. Det er muligt, at det ikke er Meningen, men at det er tilstrækkeligt, at en enkelt Kommune betaler. Men ogsaa dette synes mig at være mindre heldigt. Jeg forstaaer heller ikke, om Statstilskuddet i saa Fald falder med sit hele Beløb eller med hvor stor en Del deraf, naar blot en enkelt af de paagældende Kommuner har bevilget det Beløb, den ifølge Ændringsforslaget har Ret til at bevilge. Denne Uklarhed skyldes antagelig, at Forslagsstilleren hele Tiden gaar ud fra, at Arbejdsløsheds-kasserne er lokalt begrænsede Kasser. For saa vidt de var det, kunde Ændringsforslaget udmærket godt bruges, thi saa vilde man kunne sige: De Steder, hvor Kommunalbestyrelsen ikke har fundet, at Arbejdsløsheden enten havde den Betydning eller virkede paa den Maade, at man maatte anse det for rigtigt at bevilge Kommunitilskud, bevilger man det ikke, og saa skal der heller intet Statstilskud falde. Men da man baade i Kommissionen og senere i Rigsdagen i høj Grad har ønsket, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde være Fagkasser og ikke lokalt begrænsede Kasser — om end der i Loven er givet Adgang til at oprette ogsaa lokalt begrænsede Kasser, en Adgang, som kun er benyttet eet Sted —, vilde det vistnok være urigtigt, ganske bortset fra Hensynet til det for Resten ogsaa efter min Mening rigtige Princip, at Kommunen er i høj Grad interesseret og derfor ogsaa bør betale, at gaa ind paa den Form for Beregningen af Statstilskuddet og Kommunitilskuddet, som her er foreslaaet, fordi det da vilde være næsten umuligt at bibeholde Fagkasserne. Man vilde blive henvist til at dele Fagkasserne i smaa Kasser, hvor hver enkelt Kommune hele Landet over og navnlig hver Købstad-kommune — for Landkommunerne vilde det ikke være muligt — lavede saadanne lokale Kasser. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om de af det ærede Medlem fra Lemvig stillede Ændringsforslag.

De ret interessante Undersøgelser, det ærede Medlem (Sandbæk) har foretaget med Hensyn til Kommunernes Evne til at udrede et eventuelt Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne, viser, at hvis man virkelig kunde gennemføre en Ordning som den, det ærede Medlem har foreslaaet, men som har til Forudsætning, at Kasserne er lokalt begrænsede og ikke Fagkasser, vilde man

være nødt til at gennemføre den uden Hensyn til, at de paagældende Kommuner var mer eller mindre velstillede. Man kunde ikke lade det være afgørende, om den paagældende Kommunes Beboere havde en større eller mindre Skatteevne. Hvis der i en af Kommunerne ovre i Vestjylland, som det ærede Medlem har bevist er dem, der er daarligst stillede, naar man tager Formue- og Indkomstskatten til Staten som Maalestok, var en Arbejdsløsheds-kasse, der havde baade et stort Antal Medlemmer og megen Arbejdsløshed, maatte den paagældende Kommune udrede de Beløb, som var nødvendige, selv om den var den allerfattigste Kommune, saa de mange interessante Tal, som viser, at Københavns Kommune er bedre stillet end andre Kommuner, vil i Virkeligheden ikke kunne benyttes som Motivering for det ærede Medlems Ændringsforslag; thi hvis det vedtoges, vilde man være nødt til at lade en Kommune betale til den lokale Kasse uden Hensyn til, om Kommunen var mer eller mindre velstillet.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der jo ogsaa har stillet Ændringsforslag. Baade de Bemærkninger, det ærede Medlem begyndte med i Dag, og det Ændringsforslag, som det ærede Medlem slutter med i Ændringsforslagslisten, viser, at det ærede Medlem i Virkeligheden slet ikke har forstaaet, hvad det hele drejer sig om. Det ærede Medlem sagde i Dag til Indledning, at der var to Veje, man kunde være gaaet, men Ministeriet med Indenrigsministeren som Repræsentant havde valgt en tredje Vej, nemlig fuldstændig at omarbejde Grundlaget, hvilket viste sig navnlig derved, at der var foreslaaet Indtægtsgrænser. Det vidner om, at det ærede Medlem slet ikke har sat sig ind i hverken den gældende Lov eller Sagens Forhistorie og heller ikke i det forelagte Lovforslag, thi der staaer i den gældende Lovs § 5 ikke Indtægtsgrænser, som jeg har foreslaaet dem, men at „Kun Lønarbejdere, hvis økonomiske Kaar giver dem Adgang til Statshjælp gennem en anerkendt Sygekasse, kunne være nydende Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser”. Det vil med andre Ord sige, at hvis vi ikke faar en ny Lov, der enten indeholder Indtægtsgrænser eller ogsaa bygger paa et helt andet Grundlag, nemlig det, der er foreslaaet her af Udvalgets Flertal, og som jeg om end med nogen Betænkelighed har givet min Tilslutning, og vi faar en ny Sygekasselov, eller Ministeren i Henhold til